

генијалност ни било какво надахнуће не могу бити изазвани никаквом духовном *намером*. У контексту првог става треба разумети Хегелову тезу да „једино узаврела крв није довољна“, тј. да *из шампањца не ниче никаква поезија*, али исто тако „ни обрнут поступак нема успеха“. Поред ове проблематике Хегел уочава да су геније и таленат, што су већи и садржајно богатији, мање свесни *мучних напора* уложених зарад добијања умешности нужних за њихово стварање. Прави геније, наиме, чак и најоскуднији и *наизглед најнезгоднији материјал* може да савлада до те мере да се он у себе прими унутрашње творевине фантазије и да их изрази.

Повод за уметничко стварање генију може у потпуности да дође *споља*, сматра Хегел, додајући да је једино важно да уметник *осети неки суштински интерес и да учини да предмет у њему оживи*. Тада надахнуће долази сâмо од себе. Додатан, међутим, проблем са којим се Хегел суочава у овом контексту јесте још један појам који је „мучио“ и Канта – *оригиналност*. Као и Кант, који сматра да и бесмислица може бити оригинална, те додаје *егземпларност* као услов генијалности, Хегел истиче да оригиналност треба одвојити од *слободних досетки које произвољно падају неке на ум*. Прецизније, то је такође оригиналност, али у рђавом смислу, јер подразумева да било ко може да „уврти себи у главу неку такву будалаштину у којој га ниједан разборити човек неће подржавати и, свестан те будалаштине, он се назива оригиналним“. Оригиналност којој се тежи у генијалном делу јесте она која искључује управо такву *самовољу*, будући да је идентична са *истинским објективитетом* – па представља изворну повезаност *душе са спољашњим светом*. Уметничко дело доказује праву оригиналност само на тај начин што се показује као једна, властита творевина *једног духа*, који ништа „споља не прикупља и не крпи“.

Одговор на малочас наведено питање о извору генијалности Хегел даје у синтези природног и духовног момента – иако таленат и геније неспорно садрже и *природан моменат*, потребно му је и образовање стечено *мишљењем*, рефлексивна о начину на који ствара и вежбање и умешност у произвођењу. За разлику од природних дела, уметничко дело је *само људска творевина*, па представља синтезу природног и духовног, као и човек.